

Rome vestigt het visioen - nummer zeventien

De Laatste Schifting van de 144.000: De Profetische Beproeving van het Beeld van het Beest

Jeff Pippenger
2024-09-24

Zij die geroepen zijn om tot de honderd vierenveertigduizend te behoren, bevinden zich nu in hun laatste ziftingsproces, en dit proces is een beproevingsproces dat berust op de vorming van het beeld van het beest. Het beproevingsproces begint met het huis van God, want het oordeel begint altijd met het huis van God, en daarna wordt Gods andere kudde met hetzelfde beproevingsproces geconfronteerd. Misschien is het meest betekenisvolle en belangrijke profetische kenmerk in de vorming van het beeld van het beest dat deze zich tweemaal voordoet: eerst in de Verenigde Staten, vervolgens in de rest van de wereld. Profetisch betekent dit dat het beeld van het beest in de wereld de uiteindelijke manifestatie van het beeld van het beest is, en daarom was iedere voorafbeelding van het beeld van het beest die aan het beeld van het beest in de wereld voorafging, slechts de schaduw die de substantie voorafschaduwde.

Het oordeel begon bij het huis van God op 11 september 2001. Die datum was vooraf uitgebeeld door 11 augustus 1840, toen de engel van Openbaring tien neerdaalde met een geopend boekje in Zijn hand. Toen de engel van hoofdstuk tien neerdaalde, kondigde Hij aan dat het oordeel over het protestantisme toen in gang was gezet. Wie God oordeelt, waarschuwt Hij eerst tevoren, en de bevestiging van Millers methodologie bij het vaststellen van tijd verleende extra gewicht aan zijn berekeningen aangaande het oordeel van de Tweede Komst. De beproeving van de protestanten was vanaf 11 augustus 1840 gaande, en tegen 1844 waren de protestanten de dochters van Rome geworden. De periode van 1840 tot 1844 is een voorafbeelding van de periode vanaf 11 september 2001 tot aan de spoedig komende zondagswet.

Die twee perioden werden ook uitgebeeld vanaf Jezus' doop, toen de Heilige Geest neerdaalde, tot aan het kruis. Die drie perioden werden alle voorafgeschaduwde door de honderdtwintig jaren die aan de antediluviale wereld waren toegewezen, in de aanloop naar de zondvloed. Er is altijd een waarschuwingsboodschap die het oordeel van die specifieke geschiedenis kenmerkt. Er zijn heilige geschiedenissen die eveneens op deze bijzondere periode in de laatste dagen betrekking hebben.

Noach predikte honderd twintig jaar, daarna kwam het oordeel van de zondvloed. Christus predikte twaalfhonderdzestig dagen, daarna kwam het oordeel van het kruis. De waarschuwingsboodschap van Johannes de Doper werd bekrachtigd bij de doop van Christus, en vervolgens werd Jezus voor veertig dagen naar de woestijn geleid. Die veertig dagen, en de daaropvolgende drie beproevingen aan het einde van de veertig dagen, leren dat zodra de boodschap wordt bekrachtigd, zoals aangeduid door de nederdaling van een heilig symbool, zoals de Heilige Geest bij Zijn doop, en de nederdaling van beide engelen uit Openbaring hoofdstuk tien en achttien, een beproevingsproces gaande is. Wanneer het goddelijke symbool neerdaalt, wordt de oordeelsboodschap die verkondigd wordt aan hen die dan het voorwerp van het oordeel zijn, bekrachtigd, en de bijzondere groep die

geoordeeld wordt, bevindt zich dan in een specifieke periode die slechts eindigt met het sluiten van hun genadetijd.

De lijn van Jezus onderscheidt twee perioden van getuigenis. De eerste was Zijn persoonlijke getuigenis gedurende twaalfhonderdzesentwintig dagen, vervolgens Zijn getuigenis in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen gedurende nog eens twaalfhonderdzesentwintig dagen, totdat Stefanus werd gestenigd.

‘Toen,’ zei de engel, ‘zal hij het verbond voor velen bevestigen, één week [zeven jaar] lang.’ Gedurende zeven jaar nadat de Heiland Zijn bediening was begonnen, moest het evangelie in het bijzonder aan de Joden worden verkondigd: drie en een half jaar door Christus Zelf, en daarna door de apostelen. ‘In het midden van de week zal Hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden.’ Daniël 9:27. In de lente van het jaar 31 n.Chr. werd Christus, het ware offer, op Golgotha geofferd. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel in tweeën, waarmee werd getoond dat de heiligheid en de betekenis van de offerdienst waren geweken. De tijd was gekomen dat het aardse slachtoffer en spijsoffer moesten ophouden.

„De ene week—zeven jaren—eindigde in A.D. 34. Toen bezegelden de Joden door de steniging van Stefanus uiteindelijk hun verwerping van het evangelie; de discipelen, die door de vervolging verstrooid waren, „trokken het land door en verkondigden het woord” (Handelingen 8:4); en kort daarna werd Saulus, de vervolger, bekeerd en werd hij Paulus, de apostel der heidenen.” *The Desire of Ages*, 233.

De lijn van Noach, Christus, de Millerieten en de honderd vierenveertigduizend getuigt allen van een tijdsperiode waarin een specifieke doelgroep door middel van een waarschuwingsboodschap wordt beproefd. De bekrachtiging van de boodschap markeert het begin van een beproevingsperiode, die op haar beurt eindigt met het sluiten van de genadetijd van die doelgroep. In de profetische lijn van Jezus worden twee perioden van getuigenis onderscheiden. Die twee perioden van getuigenis zijn een voorafschaduwing van de twee waarschuwingsboodschappen die worden voorgesteld door de engel die neerdaalde op 11 september 2001 en Openbaring 18:1–3 vervulde, waarna hij werd gevolgd door de tweede stem van vers vier en volgende van hoofdstuk achttien.

“Zo worden in het laatste werk ter waarschuwing van de wereld twee onderscheiden oproepen aan de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel luidt: ‘Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoerij.’ En in de luide roep van de boodschap van de derde engel wordt een stem uit de hemel gehoord, die zegt: ‘Gaaf uit van haar, Mijn volk.’” *Review and Herald*, 6 december 1892.

De eerste periode is het oordeel dat begint met het huis van God, en vervolgens vangt bij de spoedig komende zondagswet de tweede periode van oordeel aan met de waarschuwing om uit Babylon te gaan. De lijn van Christus vanaf Zijn doop tot aan het kruis vertegenwoordigt de periode van 11 september 2001 tot aan de zondagswet in de Verenigde Staten, en de periode vanaf de zondagswet in de Verenigde Staten tot aan het punt waarop iedere natie gedwongen wordt de

zondag als de Wereldwijde Dag van Aanbidding te aanvaarden, is de periode die wordt afgesloten wanneer de allerlaatste natie zich onderwerpt.

De periode begint met de zondagswet in de Verenigde Staten en eindigt wanneer de laatste natie zich buigt voor de pauselijke macht. Het begin van de tweede periode markeert het einde van de eerste periode, en beide kennen zondagswetten die tevoren werden getypeerd in het getuigenis van Rome. De eerste zondagswet, in het jaar 321, kwam tot stand door het gezag van het heidense Rome. De zondagswet die tot stand kwam door het gezag van de pauselijke kerk wordt voorgesteld door het jaar 538. De zondagswet in de Verenigde Staten is 321, en de zondagswet die aan de laatste natie wordt opgelegd is 538. De zondagswet in de Verenigde Staten markeert de komst van de waarschuwingsboodschap, die vervolgens wordt verkondigd door het banier dat was samengesteld uit de verdrevenen van Israël.

Dat wegmerk is het jaar 321, en het markeert het begin van de periode van de beproeving van elke natie inzake de zondagswet. Die periode eindigt wanneer de laatste natie voor Rome buigt, en die gebeurtenis werd getypeerd door het wegmerk van het jaar 538. De periode van 321 tot 538 werd getypeerd door de periode vanaf het kruis tot aan de steniging van Stefanus. Terwijl Stefanus gestenigd werd, zag hij Christus staande in het hemelse heiligdom, als type van het moment waarop Michaël opstaat bij het einde van de genadetijd voor de mensheid.

11 september 2001 markeert de komst van de waarschuwing van de eerste drie verzen van hoofdstuk achttien, en het werd gemarkeerd door de voorzegging die door de profetes Ellen White werd uiteengezet, die zei dat, wanneer de grote gebouwen van New York City door een aanraking van God neergehaald worden, juist die drie verzen vervuld zouden worden. Het werd ook gemarkeerd door de Patriot Act, die een teken was voor hen die bereid waren te zien; dat het beginsel van het Engelse recht, dat belijdt dat iemand onschuldig is totdat het tegendeel bewezen is, terzijde werd gesteld ten gunste van het Romeinse recht, dat belijdt dat iemand schuldig is totdat zijn onschuld bewezen is.

De Patriot Act markeerde het begin van het oordeel over het Laodiceïsche Zevende-dags Adventisme. Die periode eindigt bij de zondagswet in de Verenigde Staten. Die Laodiceïsche Zevende-dags Adventisten die met succes door die periode van schifting heen komen, zullen vervolgens de waarschuwingsboodschap van vers vier van hoofdstuk achttien verkondigen, die eindigt met de laatste natie die zich voor Rome buigt. Die periode begint met de zondagswet in de Verenigde Staten en eindigt met de laatste zondagswet.

Als wij het feit misverstaan dat er twee beelden van het beest zijn die op grond van meer dan twee getuigen worden geïdentificeerd, dan zullen wij het werk misverstaan dat wordt voorgesteld door de eerste drie verzen van Openbaring hoofdstuk achttien, dat in 2001 begon, en het werk dat in vers vier van hoofdstuk achttien aanvangt.

Wanneer wij Zuster White's rechtstreekse identificatie van de nederdaling van de engel van Openbaring achttien in 1888 hanteren, en haar plaatsing van diezelfde engel in de toekomstige tijd, ontdekken wij dat 1888 een type is van 2001. De engel van Openbaring, die de aarde verlicht met Zijn heerlijkheid, daalde neer tijdens de bijeenkomsten te Minneapolis in 1888, en deed dit

opnieuw toen de grote gebouwen van New York City neerkwamen.

De periode van Christus' doop tot aan het kruis, en de periode van 11 augustus 1840 tot 22 oktober 1844, en de periode van Noachs honderdtwintig jaren leveren drie getuigenissen voor een periode van oordeel. 1888 levert een getuigenis van de openbaring van opstand, die werd vastgelegd tijdens de bijeenkomsten te Minneapolis, en Noach duidt de wegneming van de Heilige Geest aan van hen die de boodschap verwierpen. De opstand van de antediluvianen zowel als de opstand van de kerkleiders in 1888 stemmen beide overeen met de geschiedenis van Korach, Dathan en Abiram in de geschiedenis van Mozes, waarvan de engel zuster White meedeelde dat die in Minneapolis werd herhaald.

Vanaf de Patriot Act tot aan de zondagswet in de Verenigde Staten strekt zich de beproevingsperiode uit voor het Laodiceaanse Zevendedagsadventisme. De opstand tegen de waarschuwingsboodschap die hun oordeel aankondigt, markeert de terugtrekking van de Heilige Geest en derhalve het uitstorten van een krachtige dwaling over de goddeloze dwaze maagden van die geschiedenis. Het brandpunt van de opstand is de uitverkoren boodschapper, voorgesteld door Noach, Mozes, ouderlingen Jones en Waggoner, en uiteraard Zuster White. De opstand tegen de waarschuwingsboodschap en de boodschapper van die geschiedenis is gegrond op de „olie” in de geschiedenis van de gelijkenis van de tien maagden.

Degenen die de waarschuwingsboodschap brengen, doen dit omdat zij „olie” hebben, die eveneens de waarschuwingsboodschap is. Het onderscheid tussen de twee klassen wordt derhalve teweeggebracht door de juiste toepassing van de regels van profetische uitleg die werden aanvaard door hen van de beweging van de eerste en de tweede engel, voorgesteld als Millers regels van uitleg, en ook door de regels van profetische uitleg die door de beweging van de derde engel werden aanvaard.

De beproeving die wordt voorgesteld als de „vorming van het beeld van het beest”, moet daarom een beproeving zijn in verband met de wijze waarop het beeld van het beest in Gods profetisch Woord wordt gevormd.

Vanaf de Patriot Act in 2001, die werd voorafgebeeld door de Blair Bill in 1888, die werd voorafgebeeld door de Declaration of Independence in 1776, die werd voorafgebeeld door de doop van Christus, welke op haar beurt 11 augustus 1840 voorafbeelde, wordt overal de waarheid bevestigd dat het toetsingsproces van het oordeel begint met een bekrachtigde waarschuwingsboodschap die uit de hand van de engel genomen en vervolgens gegeten moet worden.

De profetische leer die de Verenigde Staten identificeert als de rovers van uw volk, verwacht volgens haar redenering verschillende punten, en juist die punten zijn vaak de meest directe bewijsplaatsen voor het vaststellen van elementen in de vorming van het beeld van het beest. Een manier om te illustreren dat deze toets van profetische aard is, is door de basisregels van de profetie te gebruiken om een waarheid aan te tonen die slechts wordt begrepen indien men Rome aanvaardt als het symbool dat door de rovers van uw volk wordt voorgesteld.

Deze illustratie is ontleend aan de vijf geschiedenislijnen binnen het adventisme, waarin een controversie plaatsvond over Rome als symbool. Wij bevinden ons nu in de laatste, of zesde, van deze omstreden geschiedenissen, en de controversie is nu identiek aan de controversie die op de kaart van 1843 wordt weergegeven.

Deze waarheid is gemakkelijk te zien wanneer men de profetische regels juist toepast. Een profetische regel die moet worden gebruikt, is dat symbolen meer dan één betekenis hebben, en dat de betekenis die zij in een passage dragen, door die passage moet worden vastgesteld. De Syrische koning, Antiochus III Magnus, vervulde de strijd van vers tien van hoofdstuk elf van Daniël, en hij vervulde de slag bij Raphia in de verzen elf en twaalf, en hij vervulde de slag bij Panium in vers vijftien. De milleritische controversie die op de kaart van 1843 werd voorgesteld, was dat de valse protestantse zienswijze stelde dat de “rovers” Antiochus Epiphanes waren, terwijl zij tevens de waarheid handhaafde dat de “rovers” een symbool van Rome waren.

De verzen tien tot en met vijftien werden voor het eerst vervuld in de geschiedenis van Antiochus III Magnus; daarom bieden die verzen, evenals de daaropvolgende historische herhaling ervan, twee getuigen aan de vervulling van die verzen in de laatste dagen, want alle profeten spraken directer over de laatste dagen dan over de dagen waarin zij leefden.

Naast die vastgestelde regel betreffende de plaats waar het getuigenis van een profeet moet worden toegepast, hebben wij ook Zuster White, die rechtstreeks optekende dat „veel van de geschiedenis die heeft plaatsgevonden ter vervulling van deze profetie [Daniël hoofdstuk elf] zich zal herhalen.” Antiochus III Magnus vertegenwoordigt de Verenigde Staten als het plaatsvervangende leger van het pauselijke Rome. De protestanten betoogden dat de rovers een andere Antiochus hadden afgebeeld, terwijl de Millerieten wisten dat het Rome was. Thans stelt de ene zijde dat de Verenigde Staten de rovers zijn, en de andere zijde houdt vast aan de fundamentele waarheid.

Indien de regel geldt dat symbolen meer dan één betekenis hebben en dat de betekenis moet worden bepaald op grond van de context waarin zij worden gebruikt, dan komt de identificatie van de Verenigde Staten als de rovers overeen met de identificatie door de protestanten van Antiochus als de rovers; maar nu is Antiochus een symbool van de Verenigde Staten in de laatste dagen.

De context van de passage richt zich rechtstreeks op de vraag welke macht zich verheft om het gezicht te bevestigen; daarom is het gerechtvaardigd de nadruk op dit feit te leggen. Dit is gerechtvaardigd op grond van vele getuigen, want de andere historische lijnen van een controversie over Rome als symbool wijzen op hetzelfde feit. Dat feit is dat degenen die aan de verkeerde zijde van de kwestie staan, steevast de Verenigde Staten aanduiden op de plaats van Rome. Maar indien u niet bereid bent te aanvaarden dat symbolen meer dan één betekenis hebben, of indien u wel gelooft dat dit zo is, maar daarin niet voldoende geoefend bent om volledig vertrouwen te hebben in die regel, dan zal het voor u vrijwel onmogelijk zijn de logica te volgen die nu zal worden toegepast.

Elke macht met twee horens stelt de Verenigde Staten in de laatste dagen voor. Frankrijk is de tweevoudige macht die wordt voorgesteld door Sodom en Egypte. De islam typeert eveneens de Verenigde Staten, want de Verenigde Staten zijn de valse profeet in verhouding tot de pauselijke

macht, die Izebel is. De Verenigde Staten zijn Salome, onderworpen aan Herodias. Bileam is eveneens een symbool van een valse profeet, hoewel zijn geschiedenis ingewikkelder is dan louter die van een valse profeet te zijn.

Bileams profetieën, die werden opgetekend nadat hij Israël driemaal had gezegend, worden op verscheidene manieren met de islam in verband gebracht. De ezelin is een symbool van de islam, en men kan de sprekende ezelin niet buiten een verhaal over Bileam houden. De wijzen uit het oosten, die kwamen om het kindje Jezus te aanbidden, werden geleid door Bileams profetieën. De islam van de drie weeën van Openbaring hoofdstuk negen vertegenwoordigt de valse profeet Mohammed.

Als u begrijpt dat symbolen meer dan één betekenis hebben, dan zult u ongetwijfeld ook begrijpen dat vele waarheden zó belangrijk zijn dat zij door een verscheidenheid aan symbolen worden voorgesteld. Het symbool dat het visioen vestigt, is een symbool van Rome, en daarom is het duidelijk dat Rome een hoofdthema zou zijn door de gehele Bijbelse profetie heen. Een klassiek en algemeen erkend symbool van Rome is de koning van het noorden in Daniël hoofdstuk elf. De koning van het noorden, die aan zijn einde komt zonder dat iemand hem helpt, is de pauselijke macht, de Roomse kerk, de paus van Rome, de mens der zonde.

In de controverse van Uriah Smith werd beweerd dat de koning van het noorden in vers zesendertig Frankrijk was, en de koning van het noorden in vers veertig Turkije. Zowel Frankrijk als Turkije zijn in verschillende contexten symbolen van de Verenigde Staten, maar evenals bij de protestanten, en zoals het heden ten dage is, verwierp hij in Smiths controverse de waarheid dat de koning van het noorden een symbool is van het moderne Rome, en stelde hij dat het symbool van Rome werd voorgesteld door een symbool van de Verenigde Staten in de natie Frankrijk, en opnieuw dat het symbool van Rome een symbool van de Verenigde Staten was zoals voorgesteld in de natie Turkije.

De context omvat nu drie lijnen: de geschiedenis van de Millerieten, de geschiedenis van Uriah Smith en het hier en nu. In elk van die illustraties is er een controverse over een symbool van Rome, dat verkeerd wordt toegepast doordat men Rome ten onrechte opvat als een symbool van de Verenigde Staten.

De lijn van de controverse over „het gedurige” in het boek Daniël handhaaft precies dezelfde nadruk van verzet tegen de waarheid met betrekking tot een symbool van Rome, hoewel er in deze geschiedenis enkele belangrijke nuances zijn.

De logica van Uriah Smiths profetische model bracht zijn volgelingen ertoe de zesde plaag in het zestiende hoofdstuk van Openbaring verkeerd toe te passen. Een fundamenteel probleem in Smiths toepassing van hoofdstuk zestien was, afgezien van zijn poging alles letterlijk toe te passen in een periode waarin alles geestelijk moet worden toegepast, zijn onvermogen de specifieke structuur van de drievoudige vereniging van de draak, het beest en de valse profeet te onderkennen. Door de ware betekenis van de symbolen te vervangen door betekenissen van een particuliere uitleg, sluit Smiths logica de mogelijkheid uit te onderkennen hoe de drievoudige vereniging wordt gevormd; en de wijze waarop zij wordt gevormd, is “de grote beproeving voor het volk van God waardoor

hun eeuwige zaligheid zal worden bepaald.”

De onjuiste toepassing van symbolen van Rome is een poging van Satan om Gods volk van de laatste dagen ervan te weerhouden niet alleen het moderne Rome te zien, maar ook te zien hoe het moderne Rome wordt gevormd. De noodzaak om de profetische kenmerken te onderkennen die verbonden zijn met het samengaan van de Verenigde Naties, de pauselijke macht en de Verenigde Staten, heeft eeuwige gevolgen.

In het boek Daniël is er een bijzondere toets die het belang benadrukt van het onderkennen van de onderlinge verhoudingen van deze drie machten, en er is een andere bijzondere toets die in het boek Openbaring de zelfde punten benadrukt. „Het gedurige” in het boek Daniël werd door William Miller, toen hij Tweede Thessalonicenzen bestudeerde, begrepen als het heidense Rome. Miller begreep uit de beschrijving van de profetische verhouding tussen het heidense Rome en het pauselijke Rome in Tweede Thessalonicenzen dat het woord „gedurige” een symbool was van het heidense Rome, en dat de gruwel der verwoesting daarom het pauselijke Rome zou zijn.

Het punt dat wij evenwel onderstrepen, is dat in de Tweede brief aan de Thessalonicenzen de verhouding tussen het heidense Rome en het pauselijke Rome in een context wordt geplaatst die leert dat, wanneer en indien u de verhouding tussen die twee machten niet begrijpt, u een krachtige dwaling ontvangt en voor de eeuwigheid verloren gaat.

Dit is dezelfde waarschuwing als die van de zesde plaag, waarin niet alleen de draak, die in Tweede Thessalonicenzen het heidense Rome was, en het beest, dat in die passage de „mens der zonde” was, voorkomen, maar waarin u in hoofdstuk zestien ook de valse profeet aantreft. De passage benadrukt het belang van het onderkennen van de onderlinge verhouding tussen de machten die de drievoudige vereniging van het Moderne Rome vormen, dat tevens het moderne Babylon is.

De controverse over „het dagelijkse” betreft precies dezelfde eindtijdcontroverse, maar zij verruimt de identificatie van die controverse door het belang toe te voegen van het begrijpen van de verhouding tussen de drie machten die het Moderne Rome vormen. Te weigeren deze waarheid te zien, is te waarborgen dat sterke misleiding uw loon zal zijn.

In de huidige controverse lijken degenen die de Verenigde Staten als de rovers identificeren, niet eens te kunnen instemmen met het begrijpen waarom het van belang zou zijn dat de Verenigde Staten herhaaldelijk worden voorgesteld als onderworpen aan de pauselijke macht, in plaats van zelf de pauselijke macht te zijn. Eenvoudig gezond verstand erkent dat de macht die in de politiek, de geschiedenis, het huwelijk en de Bijbelprofetie de verhouding beheerst, als het hoofd wordt beschouwd; en het hoofd is hetgeen zich verheft om het gezicht te bevestigen en vervolgens valt.

De redenering die de Verenigde Staten als de rovers aanduidt, is niet in staat de geschiedenis toe te passen die van 321 tot 538 werd voorgesteld en vervolgens vervuld. Het symbool van de Verenigde Staten moet eerst afvallen voordat de „mens der zonde” geopenbaard zou worden. De „mens der zonde” wordt in de laatste dagen opnieuw geopenbaard, en voordat dit gebeurt, moeten de Verenigde Staten eerst afvallen.

De zondagwet in de Verenigde Staten duidt de Verenigde Staten niet aan als het moderne Rome; zij duidt aan dat de nationale ondergang is aangebroken, en dat de Verenigde Staten volledig van de gerechtigheid zijn losgeraakt. Het moderne Rome dat geopenbaard wordt wanneer de Verenigde Staten bij de zondagwet afvallen, is de pauselijke macht, die daar en dan zojuist haar bondgenoot, de valse profeet, heeft overwonnen.

„Het dagelijks” in het boek Daniël en de relatie ervan tot de boodschap van William Miller, evenals de betekenis van het feit dat Millers inzicht ontleend was aan het tweede hoofdstuk van de Tweede brief aan de Thessalonicenzen, en de waarschuwing om uw klederen te bewaren in de zesde plaag, duiden alle op elementen uit die geschilpunten die betrekking hebben op actuele kwesties.

De waarschuwing van 2 Thessalonicenzen hoofdstuk twee in de laatste dagen betreft een klasse die de Verenigde Staten als een symbool identificeert, maar weigert zich te laten leiden door het licht dat de relatie van de Verenigde Staten met het pauselijke Rome aan de orde stelt. Door dit te doen zullen zij niet alleen de relatie van het pauselijke Rome en de Verenigde Staten zien, maar ook die van de Verenigde Naties, de drakenmacht van Openbaring hoofdstuk zestien.

Evenals Uriah Smith, A.G. Daniells en W.W. Prescott, die zuster White aanwees als niet in staat om van oorzaak tot gevolg te redeneren, zo zijn ook zij die weigeren zich te laten leiden door de sturing van Gods profetische woord in zijn uitwerking van de verhouding tussen deze drie machten in de laatste dagen.

Evenals de eerste, de huidige en de Uriah Smith-controverses, openbaart de controverse over de verhouding van de drie machten zoals voorgesteld in Tweede Thessalonicenzen en de zesde plaag een particuliere uitleg die naar de Verenigde Staten wijst, maar weigert bepaalde profetische kenmerken van de Verenigde Staten te zien die hun onjuiste opvatting zouden ontmaskeren en hen mogelijk tot het licht zouden brengen.

Na 11 september 2001 ontstond de controverse over de vier insecten van Joël. De waarheid is dat de insecten een voortschrijdende geestelijke neergang van de Laodiceaanse Kerk der Zevende-dags Adventisten voorstelden door de invoering van katholieke en afvallig-protestantse theologie. Nogmaals, de juiste toepassing van de vier insecten is Rome, maar de particuliere uitleg beweerde dat het de islam was, die een symbool is van een valse profeet, en daarom een symbool van de Verenigde Staten. Regel op regel spreken de controversen uit de adventgeschiedenis, die wij zojuist hebben behandeld, alle van dezelfde waarheid.

De verkeerde zijde identificeert, op grond van vier getuigen, de rovers als de Verenigde Staten, en op grond van twee getuigen is het begrip van de verkeerde zijde van de Verenigde Staten als symbool onjuist. Gods kandidaten in de laatste dagen om tot de honderd vierenveertigduizend te behoren, bevinden zich nu in een profetische beproeving. Het is geen beproeving die volbracht wordt door eenvoudig uw stem uit te brengen voor deze zijde of die zijde. Het is een beproeving die slechts werkelijk op de juiste wijze kan worden doorstaan indien de profetische regels nauwkeurig worden toegepast. Opdat de Leeuw uit de stam van Juda Zijn volk in de laatste dagen zou wekken tot het besef dat zij niet diepgaand genoeg studeren, heeft Hij toegelaten dat ketterijen

werden ingevoerd.

Het feit dat er binnen deze beweging een ketterij is opgekomen, toont aan dat onze persoonlijke bekwaamheid ten aanzien van de regels van de profetische uitleg zwakker is dan zij zou moeten zijn. Rome stelt het gezicht vast, en het gezicht van de laatste dagen is de uiteindelijke opkomst en val van de koning van het noorden. Die „koning” is ook de „mens der zonde”, en de „mens der zonde” is het „verborgenheid der ongerechtigheid”, en die „goddeloze”. Hij is de antichrist, hij wordt gesymboliseerd als de „geweldenaren van uw volk”, en hij is het „hoofd” van het moderne Rome.

“Zij die verward raken in hun begrip van het woord, die nalaten de betekenis van de antichrist te zien, zullen zich zeker aan de zijde van de antichrist plaatsen. Er is nu voor ons geen tijd om ons met de wereld te assimileren. Daniël staat in zijn lot en op zijn plaats. De profetieën van Daniël en van Johannes moeten worden verstaan. Zij verklaren elkaar. Zij geven aan de wereld waarheden die ieder mens behoort te begrijpen. Deze profetieën moeten in de wereld tot getuigenis zijn. Door hun vervulling in deze laatste dagen zullen zij zichzelf verklaren.” Kress Collection, 105.